

เพราะมี
ธรรมในใจ...
ทำอะไรจึง
สำเร็จ

ความสำเร็จ...ย่อมอยู่กับจิตใจ
ของผู้มีธรรมะเสมอ
.....
ถนอมศักดิ์ จิรายุสส์ดี

เพราะมีธรรมในใจ...ทำอะไรจึงสำเร็จ

ถนนมศักดิ์ จิรายุสวัสด์

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

ถนนมศักดิ์ จิรายุสวัสด์

เพราะมีธรรมในใจ...ทำอะไรจึงสำเร็จ.-- กรุงเทพฯ : ปราชญ์, 2556.

224 หน้า

1. ธรรมะกับชีวิตประจำวัน. I. ชื่อเรื่อง.

294.3144

ISBN : 978-616-7410-83-8

จัดพิมพ์โดย

 ปราชญ์ สำนักพิมพ์

บริษัท เพชรประกาย จำกัด

8 อาคารเพชรประกาย ถนนรามอินทรา

แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0 2917 9955 # 204 โทรสาร 0 2917 9570

พิมพ์ที่

บริษัท คอนเซ็ปท์พรีนซ์ จำกัด

42 ซอยจันทน์ 43 แยก 3 ถนนจันทน์

แขวงทุ่งวัดดอน เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

จัดจำหน่ายโดย

บริษัท อมรินทร์ บุ๊ค เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์

ต.มหาสวัสดิ์ อ.บางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0 2423 9999 โทรสาร 0 2449 9561-3

Homepage : <http://www.naiin.com>

ราคา 170 บาท

สำนักพิมพ์

ปราชญ์

รอบรู้สู่ปัญญา ด้วยปรัชญาแห่งปราชญ์

ประธานที่ปรึกษาทิตติมศักดิ์

ที่ปรึกษาสำนักพิมพ์

ที่ปรึกษากฎหมาย

บรรณาธิการบริหาร

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

ผู้เขียน

ศิลปกรรม

ออกแบบปก

เผด็จ ฐรีปติภาน (พญาไม้)

ไพวงษ์ เตชะณรงค์

พล.ต.ท.ภาณุ เกิดลาภผล

พล.อ.ต.ฐรีทัต จันทรแก้ว

พ.อ.ม.ล.ภาณพ ภาณุมาศ

เอนก หุตังคบดี

ปรีชา บุญยภิดา

ชนินทรวิชัย สาธุรักษ์ (น.บ.)

ราช รามัญ

อนณฎน เชื้อไทย

ภักจิรา พุกการ

นันทิชา อัยลา

ถนอมศักดิ์ จิรายุสวัสดิ์

บริษัท คีย์ ริชเนสส์ จำกัด

บริษัท คีย์ ริชเนสส์ จำกัด

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำการลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ

นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก ปราชญ์ สำนักพิมพ์

คำนำ

สำนักพิมพ์

ร ร ร ม :

เป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนควรที่จะต้องมีอยู่...ระลึกอยู่เสมอ

เพราะคำว่าธรรมะนั้น...เป็นสิ่งที่สูงสุดในความหมายทางที่เป็นบวก
ใครก็ตามที่ปรารถนาจะประสบความสำเร็จอย่างแท้จริง... จะต้องมีความ
ประจักษ์ใจ...เพราะหากไร้ธรรมเมื่อไหร่ จิตใจก็จะมากไปด้วยความโลภ โกรธ
และหลง...

“เพราะมีธรรมในใจ...ทำอะไรจึงสำเร็จ”

หาใช่เป็นเพียงนิยาม

หาใช่เป็นเพียงคติ...ของบุคคล...

แต่นั้นหมายถึง

ความเป็นจริงของ

ส จ ร ร ร ม ของโลก...

ปราชญ์สำนักพิมพ์...ภูมิใจที่ได้นำเสนอเรื่องราวหนังสือธรรมะเล่มนี้

ราช รมัญ

บรรณาธิการ

คำนำ

นักเขียน

การทำธุรกิจ นอกจากการมีหลักคิด-มุมมอง และกลยุทธ์
ที่เชิดเฉือนในการเอาชนะคู่แข่งขั้นแล้ว ผู้เขียนเชื่อว่า
หลายคนต้องมีที่พึ่งทางใจเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว! และแรง
ผลักดันให้กิจการงานที่ทำราบรื่นตามความเชื่อ ศรัทธาของ
แต่ละคน นั่นคือ... “ธรรมะประจำใจ” และวิถีในการ
ดำเนินชีวิตที่ต่างกันไปแต่จะเหมือนกันก็คือ “ความ
สุขใจที่ได้รับ”

รวมถึงการดำเนินชีวิตของคนทั่วไปที่มักแสวงหาความสุขทางใจด้วย
การเข้าสู่ธรรมะในทุกสาขาอาชีพ แม้แต่คนเดินดินธรรมดาๆ ทั่วไป ซึ่งทำให้
หลายๆ คนค้นพบหนทางแห่งความสุขที่แท้จริงได้อย่างไม่ยากเย็นนัก

อย่างไรก็ดีนักธุรกิจหรือคนทั่วไปหากมีจริยธรรม ลดการรักตัวเอง
ลงบ้าง และมองเห็นความทุกข์ของผู้อื่น รู้จักเอื้ออาทรด้วยการให้ โดย
การไม่เบียดเบียน... ก็将与กับหนทางแห่งสุข ผู้เขียนขอยกคำสอนของ
“พระ ว. วชิรเมธี” ประโยคหนึ่ง ที่ว่า...“ในธุรกิจก็มีจริยธรรมได้ คนที่
เป็นนักธุรกิจก็สามารถเป็นนักธุรกิจที่ดีได้”

หนังสือเรื่อง “เพราะมีธรรมในใจ...ทำอะไรจึงสำเร็จ” ที่ผู้เขียน
รวบรวมมาจากนักธุรกิจและคนดังชั้นแนวหน้าของเมืองไทยมานำเสนอว่า...
เขายึดหลักบริหารชีวิต และดำเนินธุรกิจด้วยธรรมะอย่างไร? ทำให้กิจการ-
งานต่างๆ ถึงประสบผลสำเร็จและรุ่งโรจน์เป็นอย่างดี

ถนอมศักดิ์ จิรายุสสวัสดิ์

09

“อมตะ” แสนล้าน...กับทางสายกลาง

วิกรม กรมดิษฐ์

(ประธานบริหาร บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน))

33

“นักธุรกิจหัวใจสีขาว”

दनัย จันทรเจ้าฉาย

(เจ้าของบริษัท ที่ปรึกษาประชาสัมพันธ)

57

“ในรอยธรรม”

ภัทริน ชอโสติกุล

(กรรมการผู้จัดการ บริษัท โนวา จำกัด)

73

“ลงทุนกับบุญไม่เคยสูญเปล่า”

ระริน ลูกทะพนธ์

(กรรมการผู้จัดการ บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง)

89

“วันวรรณการเมือง...สู่

“ลุมพินีสถาน”

คุณหญิงสุดาร์ตน์ เกตุราพนธ์

109

“กับสิ่งยึดเหนี่ยว”

เบอรหนึ่งมหาเศรษฐีหุ่นเมืองไทย

ทองมา วิจิตรพงศ์พนธ์

125

“แสงประทีป” กับ

ประทีป ตังมดีธรรม

(CEO บริษัท ศุภาลัย จำกัด (มหาชน))

145

ใช้ธรรมะนำทางสู่... “ความพอเพียง”

บุญชัย เบญจรงค์กุล

(อดีตประธานกรรมการบริหาร DTAC)

163

ดร.ปัญญา โชติเทวัญ

แห่ง “บ้านสุขาวดี”

181

ยึดคำสอนพุทธองค์ บริหาร “เนเจอร์กิฟ”

ดร.กฤษฎา จ่างใจมนต์

(ผู้จัดการใหญ่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เนเจอร์กิฟ 711)

199

“เทพในดวงใจ”

พญ.นลินี ไพบูลย์

(ประธานกรรมการ บริษัท กิฟฟารีน สกายไลน์ ยูนิตี้ จำกัด)

215

ท้ายเล่ม :

“ธรรมะกับธุรกิจ”

“อมตะ” แสนล้วน... กับทางสายกลาง

วิกรม กรมดิษฐ์

(ประธานบริหาร บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน))

หากแรงปรารถนาอันแรงกล้า
จะสร้างคุณงามความดี
แม้เพียงนึกถึงนั้นหมายความว่า
จิตนั้นเป็นกุศลกรรมแล้ว

คุณวิกรม กรมดิษฐ์ นับเป็นนักธุรกิจผู้ยิ่งใหญ่ ที่วันนี้
อายุอานามล่วงเลยมาที่เลข 60 ปีแล้ว แน่นนอนว่าประสบ-
การณ์ที่สั่งสม ทั้งการทำธุรกิจอย่างโชกโชนจนประสบ
ความสำเร็จ แง่มุมชีวิตที่มีทั้งด้านมืดด้านสว่างคละเคล้า
กันไป

จนใครๆ ต่างรู้จักเขาเป็นอย่างดีทั้งไทยและต่างชาติ กับความสำเร็จจากธุรกิจแสนล้าน ที่รู้จักกันในนาม “อมตะ” นิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ในอันดับต้นๆ ของเมืองไทยที่ใครยากจะพิชิตได้ วันนี้เขานั่งอยู่ในตำแหน่งประธานบริหาร บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) เจ้าของโครงการนิคมอุตสาหกรรมอมตะนครที่จังหวัดชลบุรี พร้อมทั้งมีบริษัทในเครืออมตะอีกหลายแห่ง รวมถึงที่อยู่ในเวียดนาม จากที่พลิกผันตัวเองที่ครอบครัวทำอาชีพค้าขายในจังหวัดกาญจนบุรีในอดีตมาสู่เจ้าของอาณาจักรนิคมอุตสาหกรรมใหญ่ยักษ์ในปัจจุบัน

วันนี้ เขาเดินเข้าถึงแก่นธรรม สู่เส้นทางพอเพียงนั่นคือหลักชัยในชีวิต โดยนำชีวิตในอดีตทั้งดีและล้มเหลวมาตีแผ่เพื่อเป็นธรรมทานด้วยการเขียนหนังสือเพื่อเป็นสื่อกลางให้คนทั่วไปที่หมดหวังได้เห็นแสงสว่างได้บ้างโดยมีเป้าหมาย 30 เล่มที่จะเกิดขึ้นในห้วงชีวิตที่เหลืออยู่

ผู้เขียนจำได้ ช่วงที่เขาเริ่มเขียนหนังสือเล่มแรกและรู้สึกประทับใจก็คือ หนังสือเรื่อง “ผมจะเป็นคนดี” กว่า 10 ปีก่อน แคมได้ขอลายเซ็นรับหนังสือมาจากมือของเขา เรียกว่าเป็นหนังสือที่ชื่นชอบไม่น้อย ซึ่งสามารถอ่านและนำประสบการณ์บทเรียนครั้งสำคัญของเขาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ช่วงนั้น ก็รู้จักในนามเจ้าของและผู้บริหารระดับสูงเจ้าขององค์กรชั้นนำของเมืองไทยนั่นคือ “อมตะ”

ขณะเดียวกัน ผู้เขียน
ได้มีโอกาสร่วมฟังการบรรยายพิเศษจากประสบการณ์ชีวิตและทราบว่า ความผิดพลาดในอดีตสามารถแก้ไข
และกลับตัวกลับใจให้เป็น
คนดีได้หากมีสติ

ช่วงนั้น คุณวิกรมมาบรรยาย
หลังจากสีกจากการบวชพระได้ไม่นาน
สังเกตใบหน้าหล่อเหลาคมเข้ม ผมที่
ศีรษะยังสั้นเกรียน โดยเขาเริ่มเล่าช่วงที่บวชเรียนและได้อะไรจากการบวช
ในครั้งนั้นมาเผยแพร่ให้กับคนรุ่นใหม่เพื่อให้หันมาหาธรรมะกันมากขึ้นภาพ
ที่เห็นจากวิดีโอ ในสมัยนั้นที่ถ่ายออกมาหลังครองผ้าเหลืองแล้ว ภาพที่เห็น
ใช้ว่าวิกรมจะเลือกจำวัดอยู่ในกุฏิอย่างสุขสบายแต่ในทางกลับกันในสมัยที่
เป็นพระภิกษุ ก็ได้เดินทางขึ้นดอยอินทนนท์ สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญและ
อุทยานประวัติศาสตร์ทางธรรมชาติ ของจังหวัดเชียงใหม่

ด้วยการเดินเท้าที่แสนยากลำบากปีนป่ายเขาขึ้นสู่ที่สูงเข้าพงไพรลึก
เพื่อหาความสงบหลีกหนีความวุ่นวายรวมทั้งต้องฝ่าชั้นบรรยากาศที่เต็มไปด้วย
หมอกหนาที่เบียดเยือก เพื่อขึ้นไป ปักกลดปฏิบัติธรรมกรรมฐาน
ภาวนา ท่ามกลางบรรยากาศที่เงียบสงบปราศจากความวุ่นวายและผู้คน

จำได้ว่าภาพที่เห็นมีมิติได้แสงสว่างเห็นเพียงเงาจางๆ จากที่ลูกศิษย์ถ่ายภาพในขณะนั่งสมาธิเก็บไว้ ความเงียบสงัดน่าสะพรึงกลัว และเสียงที่จะถูกสัตว์ร้ายอย่างเสือ งูยักษ์ทำร้าย หรือแม้แต่สิ่งลึกลับ ที่หน้าหวาดกลัว แต่ก็หาหวั่นไหวไม่ เพราะนั่นคือ การฝึกจิตให้อยู่กับการภาวนา และอยู่กับตัวเองอย่างไม่วุ่นเกรงหวาดกลัวต่อสิ่งใด เรียกว่าใครผ่านด่านนี้กลับไปได้ ก็ถือว่า ผ่านการฝึกจิตได้อย่างดีเยี่ยม

เขาเล่าว่าช่วงที่ปักกลดและนั่งสมาธิภาวนา มีเพียงแสงสลัวจากตะเกียงดวงเล็กที่ติดตัวไปด้วย แน่ใจว่าอย่าอมมีสิ่งลึกลับล่อลวงให้เขาต้องตื่นกลัวและ “ตบะแตก” ทั้งเสียงโหยหวนที่น่าสะพรึงกลัว และเสียงจากสัตว์ป่า แต่ก็ไม่สามารถทำลายความตั้งใจอันแรงกล้าของเขาได้

คุณวิกรมในขณะที่บวชเป็นพระนั่งภาวนาท่ามกลางป่าดงดิบที่ลึกและเปลี่ยวกันดารอยู่หลายวัน ก็กลับออกมา หลังจากนั้นแม้ว่าจะลาสิกขาจากการเป็นพระภิกษุจนกลายเป็นฆราวาสแล้ว ก็ยังถือปฏิบัติด้วยการถือศีลห้าศีลแปดและนั่งสมาธิ ปฏิบัติธรรมมาโดยตลอด

ขณะเดียวกันเขาได้เขียนหนังสือเพื่อเผยแผ่ธรรมะโดยนำตัวตนและประสบการณ์ของเขามาตีแผ่ เพื่อเป็นบทเรียนและคำสอนบ่มเพาะให้กับบุคคลทั่วไปและเยาวชน โดยเฉพาะ “ธรรมะ” ในการทำธุรกิจ

เขาลบภาพจากคนเกร เพอร์บอย ในอดีตมาเป็นคนดีของสังคมใช้ชีวิตเรียบง่าย พอเพียง ครั้งหนึ่งผู้เขียนได้มีโอกาสเดินทางไปยังเขา

ใหญ่อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา ที่ตำบลเหวปลายกั้ง ไปยังบ้านหลังที่สองที่ปลูกสร้างบนเนื้อที่กว่า 100 ไร่ ภาพที่เห็นบ้านเล็กกะทัดรัด น่าอยู่ตั้งตระหง่านอยู่กลางน้ำ โอบล้อมด้วยหุบเขาสวย ทาบด้วยฟ้าคราม บ้านไม่ต่างกับอาศรม

สถาปัตยกรรมที่โดดเด่นสวยงามแต่เรียบง่ายแฝงด้วยความสง่างามสงบเงียบ ภายใต้ชื่อบ้านว่า “ภูภาคาร” บ้านขนาด 99 ตารางเมตร

“ใช้ที่นี่เป็นที่พักผ่อนและเขียนหนังสือสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตคือความพอดีของชีวิตนั่นคือการใช้ทุกอย่างตามที่เราจะใช้ แต่สิ่งที่เหลือหรือไม่ได้ใช้ถึงแม้ว่าเราจะเป็นเจ้าของมันก็ไม่ใช่ว่าของเราและหากยิ่งเราตายไปเราก็เอาอะไรไปไม่ได้เลย” คุณวิกรมอธิบาย

เขามักใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ที่เขาใหญ่ จากนั้นก็จะมีเวลา 1 วันเพื่อเดินทางไปประชุมที่ “อมตะ” ร่วมกับผู้บริหารและลูกน้อง จะใช้หลักธรรมะเข้ามาบริหารงาน เขายอมรับว่า มีความสุขอยู่มาก มีสติและเยือกเย็น ทำให้มีไอเดียต่าง ๆ ในการดำเนินธุรกิจมากมาย

ในช่วงเวลาที่อยู่ที่เขาใหญ่เขาเล่าว่ามักจะอาศัยธรรมชาติและความเงียบสงบในการดำเนินชีวิตและทำให้เกิดปัญญา กิจกรรมในชีวิตประจำวันที่เขาใหญ่ ช่วงเช้าและเย็นเขามักจะปั่นจักรยานเพื่อออกกำลังกาย ช่วงเย็นก็รับประทานอาหาร โดยเขายืนยันว่าอาหารที่รับประทานง่ายๆ ให้

แม่บ้านในละแวกนั้นทำให้ ตกมือละ 15 บาท ซึ่งมักจะเป็นผักปลอดสารพิษ ที่ปลูกขึ้นเองในอาณาบริเวณบ้าน ที่สำคัญเน้นผักผัดกับน้ำมันโดยไม่มี เนื้อสัตว์ เรียกว่าเรียบง่าย

และจากนั้นก็นั่งสมาธิพักหนึ่งก่อนแล้วก็เข้ามาเขียนหนังสือจากนั้นก็เข้านอน ช่วงตีสองตีสามก็ตื่นเพื่อนั่งสมาธิ และเข้าตู่ก็ออกกำลังกาย วนเวียนอยู่แบบนี้และเมื่อได้เวลาก็เข้ากรุงเทพฯ หรือชลบุรีเพื่อประชุมเรื่องงาน

ช่วงนั้นผู้เขียนได้ประสบการณ์การใช้ชีวิตของวิกรมอย่างมากและได้นำมา ถูบปฏิบัติในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการกินอยู่ตลอดจนการใช้ชีวิตโดยเฉพาะการฝึกจิตและการเป็นนักเขียนและยอมรับว่าการกินอยู่ไม่จำเป็นเลยที่เราจะเกิดมาร่ำรวยล้นฟ้าแต่เท่าที่ทราบวิกรมเป็นคนมีเงินรวยล้นฟ้าแต่เขาสามารถกินอยู่และใช้ชีวิตแบบสมถะคือกินเพื่ออยู่ไม่ใช่อยู่เพื่อกิน และแน่นอนว่าเขาได้ค้นพบกับความสุขที่แท้จริงกับการให้ ที่เรียกว่า “มหาบุญ” และ “ความสุขที่ยิ่งใหญ่” ในชีวิตของเขาซึ่งมันไม่สาบเกินไปที่จะลุกขึ้นมาทดแทนบุญคุณให้กับแผ่นดินเกิดและคนที่ด้อยโอกาสกว่า

เขาเล่าว่า กว่าจะค้นพบตัวเองในโลกแห่งความสุขที่แท้จริงไม่ใช่เรื่องยากและสามารถเกิดขึ้นจริงได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับที่ใจเรา หากแรงปรารถนาอันแรงกล้าจะสร้างคุณงามความดี แม้เพียงนึกถึงนั่นหมายความว่าจิตนั้นเป็นกุศลกรรมแล้ว

การมีที่อยู่อาศัยสักหลังเรามองว่าไม่จำเป็นต้องใหญ่โตหรูหราคลาคล่ำด้วยคนรับใช้มากมายคอยล้อมหน้าล้อมหลังอำนวยความสะดวกแต่เรามีเพียงพื้นที่แคบๆ เล็กๆ แต่เปี่ยมล้นด้วยความสุข อาหารแต่ละมื้อไม่ใช่มื้อใหญ่ราคาแพงมีหมูเห็ดเป็ดไก่ครบครันทุกมื้อ แต่เขากินเพื่อให้อิ่มท้องและมีแรงทำงานให้กับส่วนรวมเท่านั้นก็น่าจะเพียงพอ

บ้านหลังน้อยที่ลอยเหนือน้ำมีลักษณะเป็นแพปกคลุมด้วยต้นไม้ใหญ่ปลาในสระใหญ่ที่เขาเลี้ยงให้อาหารเป็นทาน ก่อนหน้านี้อคุณวิกรมเล่าว่า

ในช่วงวัยหนุ่มวัยคะนองเขาเลี้ยงสิงโตชื่อดู๋นุ้ย ตอนนั้นเลี้ยงไว้ที่คอนโดมิเนียมใจกลางกรุง มันเป็นสัตว์ป่าดุร้ายน่ากลัวแต่ถ้าหากเราเลี้ยงดูมันอย่างดีอบรมบ่มนิสัยให้มันรู้จักเจ้าของมันก็จะอ่อนโยนรู้จักบุญคุณ

ของเราในฐานะผู้เลี้ยง มันเป็นเพื่อนที่ดี ไม่ต่างกับสุนัขที่เห็นเจ้าของแล้ว
จะดีใจเข้ามาคลุกคลีเล่นด้วย ช่วงนี้ มันโตมากแล้ว ก็ได้นำมาเลี้ยงไว้
ที่ “เขาใหญ่” ด้วย

เขาเปรียบเทียบให้ฟังว่า ไม่ว่าคนหรือสัตว์ที่เคยมีนิสัยดุร้าย กลับกัน
หากเราใส่ใจหรือเข้าใจอบรมดูแลมันเป็นอย่างดี ให้รู้จักดีชั่ว ก็สามารถ
เปลี่ยนจากนิสัยโหดร้ายให้มีความอ่อนโยนลงได้ ที่สำคัญสิงโตในวัยเด็ก
มันก็เหมือนเด็กๆ ทั่วๆ ไป ช่วงที่เพื่อนผู้เขียนไปสัมภาษณ์กรรม ช่วงที่เขา
บริหาร “อมตะ” เพื่อนแทบช็อกเพราะเจ้าตัวยุ้ยมันขึ้นเล่นไม่ต่างกับลูกแมว
ลูกสุนัข พอได้จังหวะมันก็กระโดดเกาะหลังเพื่อนของผู้เขียนแถมมันยัง
ฝากรักด้วยการจี้รดหลังเสียอีก เรียกว่ามันไร้เดียงสาจริงๆ แต่ อย่่างไรก็ดี
มันคือสัตว์ป่าที่ดุร้าย เพียงแต่มันได้รับการขัดเกลาให้แตกต่างจากสิงโต
ตัวอื่นๆ ให้มันเป็นสิงโตที่จิตใจดีได้

คุณวิกรมเล่าว่า ช่วงที่มาอยู่เขาใหญ่ใหม่ๆ ช่วงนั้นยังไม่ได้
ตัดสินใจซื้อที่ดินเป็นเรื่องเป็นราว แต่พอมาเที่ยวทางเดินทัพเพียง
ล่ำพั้งแล้วรู้สึกชอบกับความสงบเงียบ ชอบความเป็นธรรมชาติที่เขา
ต้องการให้คงเป็นธรรมชาติอย่างนี้ต่อไป โดยไม่ให้เกิดการแย่งชิง
พัฒนาเชิงพาณิชย์มากนัก

ช่วงนั้นเขาเลยตัดสินใจเช่าที่ดินแปลงหนึ่งจากเจ้าของที่ดินรายหนึ่ง
บรรยากาศก็อบอุ่นด้วยแมกไม้สายธาร เขาเช่านานเป็นเดือน โดยสร้าง
กระท่อมเล็กๆ ดิตรมนี้ จากนั้นก็นั่งจินตนาการเขียนหนังสือถ่ายทอด
เรื่องราวชีวิตทั้งแสบกและลบ เพื่อให้เป็นวิทยาทานแก่เยาวชนรุ่นหลัง

การเข้ามาฟังตัวที่ “เขาใหญ่”
ทำให้เขาค้นพบกับวิถีทางแห่งความพอเพียง
และเส้นทางบุญครั้งยิ่งใหญ่อย่างถ่องแท้
ทั้งที่เขาร่ำรวยเป็นมหาเศรษฐี
เป็นเจ้าของกิจการใหญ่โตนับแสนล้านบาท

แต่เขากลับมองว่า เพียงการกินการอยู่เท่านั้นและทำในสิ่งที่ชอบและ
ใช้มันคือความสุขที่แท้จริงของเขา หลังจากนั้นจึงมองหาที่ดินที่ห่างไกล
ผู้คนห่างไกลจากสถานที่ท่องเที่ยวที่เต็มไปด้วยรีสอร์ท บ้านพักตากอากาศ
หรู ก็ได้ที่ “เหวปลากั้ง” ดินแดนแห่งความเงียบสงบเพื่อปฏิบัติธรรมและ
เป็นที่เผยแพร่ธรรมะลงบนหนังสือเล่มแล้วเล่มเล่าที่เขาเขียน ซึ่งเมื่ออ่าน
แล้วก็ล้วนแต่มีคติธรรมสอนใจเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในชีวิตประจำวัน
แทบทั้งสิ้น

ช่วงที่ผู้เขียนไปเยี่ยมบ้านของวิกรม มหาเศรษฐีแสนล้านที่เขาใหญ่
ก็ได้มีโอกาสเดินชมถ้ำที่เนรมิตขึ้นเคียงข้างบ้านหลังน้อยโดยมีลักษณะเป็น
ถ้ำฝังในใต้ดินหรืออุโมงค์

วิกรมเล่าว่า เพื่อใช้หลบภัยหากเกิดภัยพิบัติถูกกาบาตตกหรือหลบ
สารพิษต่างๆ ที่สำคัญเขาใช้เป็นพื้นที่นั่งสมาธิปฏิบัติธรรม โดยเฉพาะ

ช่วงฤดูหนาวที่มาเยือนในแต่ละปี เขาจะย้ายมานอน และเขียนหนังสือใน
ถ้ำแทน เพราะภายในจะอุ่นมาก

เมื่อผู้เขียนเดินสำรวจเข้าไปภายในถ้ำ ช่วงนั้นจำได้ว่าเป็นช่วงหน้า
ร้อนแต่จะรู้สึกเย็นโดยไม่ต้องมีแอร์หรือพัดลม ด้านในมีพร้อมครบทุกอย่าง
ทั้งห้องนอน มุมทำงานคอมพิวเตอร์ใช้เขียนหนังสือ ห้องน้ำ มุมนั่งเล่น ที่
สำคัญฝาผนังถ้ำที่ถูกก่อสร้างเหมือนหินจริงๆ มีลักษณะเหมือนหินงอกหิน
ย้อย ที่บอกเล่าเรื่องราวในอดีตของชีวิตวิกรม กิจการบริษัท จนกระทั่งถึง
ปัจจุบัน เรียกว่าน่าตื่นเต้นจริงๆ

คุณวิกรมเล่าว่า ถ้ำที่สร้างขึ้นได้ชุดเจาะโดยใช้ท่ออุโมงค์ของ
รถไฟใต้ดิน มาวางแล้วใช้ปูนซีเมนต์ฉาบให้ดูเหมือนถ้ำ ด้านบน
จะเป็นเนินเขามีหน้าปกคลุมปลูกต้นไม้ สำหรับชมวิวได้อีก เรียกว่า
อนาคตชีวิตของเขาจะอยู่ท่ามกลางธรรมชาติและความสะดวกเพียง
เรียบง่ายเช่นนี้ต่อไป

ช่วงที่ผู้เขียนเดินชมถ้ำเจ้าของบ้านบอกว่าให้ถือข้าวหลามไปกินด้วย
เขาบอกว่าได้ประโยชน์และอิมท่า้องดี แรกๆ ผู้เขียนก็อดขำไม่ได้แถมรู้สึก
ว่าชายผู้นี้ช่างขี้เหนียวเสียนี้กระไร แต่พอมาทบทวนอีกทีก็คือ เขาต้องการ
ให้เราเรียนรู้ถึงการใช้ชีวิต การประหยัดอดออม แม้แต่ข้าวหลามที่ทำจาก
ข้าวเหนียวเพียงก้อนเดียวก็ทำให้อิ่มได้ ไม่จำเป็นต้องกินอาหารมื้อใหญ่
ราคาเป็นพัน

ผู้เขียนเลือบเห็นรถแข่งสปอร์ต และรถแข่งอีกหลายรุ่น และมอเตอร์ไซด์คันใหญ่สุดหูล้วนแต่ทะเบียนเลข “7” ก็ซักถาม เขาบอกว่า เลข 7 คือเลขที่ถูกโฉลกและชอบแต่การที่มีรถมากก็ใช้เดินทางในยามจำเป็น แต่ก็ก็เป็นเครื่องเตือนใจหากใช้มันไม่ถูกวิธีก็จะพาหายนะมาสู่เราได้ เช่น การขับเร็วเกินไปซึ่งมองว่าไม่ดี สร้างความรำคาญใจให้กับผู้อื่น

เขาย้ำว่าการทำตนให้มีความสุขทั้งกายและใจเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในทุกๆ วันย่อมทำให้ความทุกข์ลดน้อยลงและเมื่อถึงวันหนึ่งก็อาจไม่มีทุกข์หลงเหลืออยู่ภายในจิตใจเลยนั่นคือการปล่อยวางขณะเดียวกันอารมณ์มักเป็นตัวเริ่มต้นปัญหาของมนุษย์การใช้ปัญญามากกว่าอารมณ์ย่อมเป็นหนทางที่ดีเพื่อป้องกันปัญหาและแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องขณะเดียวกันเขาสอนให้มองกระจกเวลาโกรธเพราะเวลาเราดูหน้าตาเราช่างดูไม่ได้เอาเสียเลยดังนั้นจึงต้องระงับโกรธเพราะไม่ส่งผลดีกับตัวเรา ตรงกันข้ามกลับทำให้เราทุกข์เครียดและเจ็บปวด

ในเวลาต่อมาเขาตั้งมูลนิธิอมตะช่วยเหลือสังคมและเผยแผ่ธรรมะที่โดดเด่นได้มีการจัดเสวนาในหัวข้อ “CEO โลกพบ CEO ธรรม” ระหว่างคุณวิกรม กรมดิษฐ์ และพระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี พระนักเขียนเจ้าของนามปากกา ว.วชิรเมธี เกี่ยวกับหลักธรรมของนักธุรกิจโดยวิกรมเริ่มไล่เลียงว่าผู้นำที่ดีควรมีจริยธรรมและธรรมะในใจ โดยมีเนื้อหาการเสวนาเกี่ยวกับผู้นำที่น่าสนใจ ที่สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตการทำงานและชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี

ก้าวสู่การเป็นผู้นำที่ดี

การเป็นผู้นำหรือผู้บริหารนั้นเป็นตำแหน่งหน้าที่ ที่ผู้บริหารองค์กร จะต้องตระหนักถึงความสำเร็จด้านธุรกิจขององค์กร ควบคู่ไปกับการทำ องค์กรให้เป็นเลิศทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม

เพื่อให้องค์กรเป็นที่ไว้วางใจของลูกค้า และทำประโยชน์ให้แก่สังคม ได้บ้าง หากผู้นำสามารถทำองค์กรให้เป็นเลิศ ทั้งทางด้านธุรกิจและเป็น เลิศในด้านคุณธรรมแล้ว ก็จะนำพาองค์กรสู่ความสำเร็จได้ไม่ยาก

หากแต่ความยากก็คือผู้บริหารควรมีคุณสมบัติอย่างไร จึงจะ สามารถนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จและเป็นองค์กรที่ดีได้

ผู้นำต้องมองโลก ในแง่บวกและมีจริยธรรม

คุณวิกรม ในฐานะ นักธุรกิจและนักเขียน พูดถึงเงื่อนไขของคนที่จะเป็นซีอีโอหรือผู้นำทางโลกว่า

คุณสมบัติที่สำคัญประการแรกคือ จะต้องเป็นคนที่มีมุมมองมองโลกเป็นมองโลกให้ถูก และมองโลกในเชิงบวก ก็จะเป็นจุดเริ่มต้นที่นำไปสู่การประสบความสำเร็จ เพราะหากเรามองโลกไม่เป็น มองโลกไม่เข้าใจ ก็จะทำให้ตัวเราเดินไม่ถูกทางหรือทำในสิ่งที่ไม่ควรทำ หรือหากมองโลกในภาพลบก็จะทำให้ไม่มีกำลังใจในการทำงาน ยากที่จะนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จได้

ขณะที่พระมหาวุฒิชัย หรือ ว.วชิรเมธี พระนักวิชาการและนักเขียน เสริมว่า เรื่องแรกที่พระพุทธเจ้าเทศน์คือ มนุษย์ต้องมีสัมมาทิฐิ คือ ต้องมองโลกให้เป็น หรือมีกระบวนการที่ถูกต้อง ซึ่งจะต้องมีค่านิยมต่อโลก และชีวิตให้ถูกต้อง เปรียบเหมือนกับการเดินทาง ถ้าเราจับทิศได้ถูก ไม่ว่าจะเดินทางด้วยวิธีใด ถึงอย่างไรเราก็ไปถึงจุดหมายหมาย ฉะนั้น เมื่อมีค่านิยมหรือระบบความคิดความเชื่อที่ถูกต้องแล้ว ก็จะสามารถเดินไปได้ถูกทาง และนอกจากจะต้องมองโลกให้เป็นแล้ว ก็ยังต้องมองให้ทะลุด้วย มองให้เห็นความจริงว่า โลกเป็นความทุกข์ แต่ถ้ามองให้เป็นสุขก็จะเป็นสุข เช่น นักธุรกิจ ถ้าจะทำธุรกิจก็ต้องนึกถึงผลประโยชน์เอาไว้